

ÎNCHEIERE

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Vera Macinskaia
Ion Vîlcov

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Dumitru Atamanciuc, reprezentat de către avocatul Roman Aronov

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Dumitru Atamanciuc împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare de pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Dumitru Atamanciuc și menținută hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 11 octombrie 2013, prin care acțiunea a fost respinsă ca tardivă

constată:

La 23 mai 2013, Dumitru Atamanciuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare de pe lângă Ministerul Justiției al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a indicat că în perioada 10 noiembrie 2003 – 29 martie 2013 s-a aflat în serviciu în cadrul Departamentului Instituțiilor Penitenciare, suplinind funcția de doctor-ftiziolog, iar la 29 martie 2013 a fost pensionat în legătură cu stabilirea pensiei pentru limită de vârstă.

Afirmă că la stabilirea vechimii în serviciu în vederea calculării pensiei pentru limită de vârstă, pârâtul nu i-a inclus în stagiul de cotizare perioada 15 noiembrie 1999 – 15 noiembrie 2002, adică 3 ani de studii postuniversitare de rezidențiat în cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din RM.

Sușține că a expediat în adresa pârâtului o notificare prealabilă prin care l-a somat să includă în stagiul de cotizare perioada de studii postuniversitare de rezidențiat, însă până la moment pârâtul nu a întreprins nici o măsură promptă în vederea admiterii cererii prealabile a reclamantului, iar la 25 aprilie 2013 reclamantul a primit scrisoare de refuz nr. 4/1-1928 din motiv că în opinia pârâtului perioadă 15 noiembrie 1999-15 noiembrie 2002 constituie una din formele realizării studiilor postuniversitare medicale și nu se include în stagiul de cotizare necesar pentru stabilirea pensiei de asigurări sociale de stat, fapt care a generat adresarea în instanța de judecată.

Cu referire la art. 17 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ, consideră că dat fiind faptul că a fost înștiințat despre decizia contestată doar la 25 aprilie 2013, fapt confirmat prin plicul ștampilat de ÎS „Poșta Moldovei” și luând în considerare faptul că acțiunea a fost înregistrată în cancelaria instanței sub nr. 5.6-3545 din 23 mai 2013, el s-a conformat cerințelor legii și a depus acțiunea în termen.

Solicită admiterea acțiunii, emiterea unei hotărâri prin care să fie anulată integral decizia Comisiei Departamentului Instituțiilor Penitenciare pentru calcularea vechimii în muncă și stabilirea pensiei pentru limita de vârstă colaboratorilor instituțiilor penitenciare (proces-verbal nr. 1 din 02 noiembrie 2012) și obligarea pârâtului - Departamentul Instituțiilor Penitenciare de pe lângă Ministerul Justiției al RM să includă în stagiul de cotizare al lui Dumitru Atamanciuc perioada de trei ani în care a desfășurat studiile postuniversitare de rezidențiat în cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din RM, anii 1999-2002, efectuarea recalculării pensiei reclamantului cu includerea anilor de studii postuniversitare de rezidențiat, începând cu data depunerii acțiunii, încasarea de la pârât a tuturor cheltuielilor de judecată.

La 17 iunie 2013, Dumitru Atamanciuc, reprezentat de avocatul Roman Aronov a depus o nouă cerere de chemare în judecată prin care a solicitat anularea deciziei de refuz din 02 noiembrie 2012 emisă de Comisia Departamentului Instituțiilor Penitenciare pentru calcularea vechimii în muncă pe specialități înrudite în cadrul economiei naționale în vechimea în serviciu la stabilirea pensiei colaboratorilor sistemului penitenciar în parte respingerii cererii reclamantului privind includerea perioadei de studii postuniversitare de rezidențiat în cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din RM (15 noiembrie 1999-15 noiembrie 2002) în stagiul de cotizare în vederea acordării sporului la pensia pentru limită de vârstă a lui Dumitru Atamanciuc și obligarea pârâtului în termen de 15 zile calendaristice de la data rămânerii irevocabile a hotărârii în cauză să emită o nouă decizie privind stabilirea vechimii în serviciu la calcularea pensiei lui Dumitru Atamanciuc prin care să fie inclusă perioadă de studii postuniversitare de rezidențiat în cadrul Universității de Stat de Medicină și Farmacie „Nicolae Testemițanu” din RM și anume: 15 noiembrie 1999-15 noiembrie 2002, în stagiul de cotizare a lui Dumitru Atamanciuc.

La 07 octombrie 2013, Dumitru Atamanciuc, reprezentat de către avocatul Roman Aronov a depus cerere, prin care a solicitat încasarea din contul pârâtului în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 11 octombrie 2013 a fost respinsă acțiunea, ca fiind tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 14 ianuarie 2014 a fost respins apelul declarat de către Dumitru Atamanciuc și menținută hotărârea primei instanțe.

La 21 ianuarie 2014, Dumitru Atamanciuc, reprezentat de către avocatul Roman Aronov a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie casate integral hotărârile instanțelor judecătorești inferioare și să fie admisă acțiunea.

În motivarea recursului a invocat ilegalitatea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, considerând că au fost încălcate normele de drept material și de drept procedural.

Consideră că hotărârile contestate denotă încălcarea flagrantă a prevederilor legale, aplicarea eronată a acestora, depășirea de către instanța de judecată a mandatului la judecarea acțiunii, formarea unei atitudini preconcepționate defavorabile recurentului și favorabile pârâtului.

Invocă că instanțele ierarhic inferioare nu au examinat corect și multiaspectual fondul cauzei, iar prin adoptarea unor hotărâri vădit ilegale au încălcat dreptul recurentului la un proces echitabil garantat de Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Drept rezultat, instanțele ierarhic inferioare incorect au concluzionat despre necesitatea respingerii acțiunii.

Susține că hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel sunt motivate insuficient, ce prezintă încălcarea gravă a prevederilor art. 241 CPC.

Indică că în motivare, instanțele ierarhic inferioare s-au limitat numai la expunerea pur declarativă a conținutului art. 17 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, dar aceste prevederi legale nefiind corelate cu situația de fapt din speță și cu temeiul respingerii acțiunii, astfel fiind încălcate prevederile art. 241 alin. (5) CPC.

Invocă că instanțele ierarhic inferioare contrar prevederilor art. 130 alin. (4) CPC nu au reflectat în hotărârile contestate motivele juste ale concluziilor sale privind respingerea acțiunii lui Dumitru Atamanciuc, pe când recurentul a probat prin probe concludente și utile toate circumstanțele vizavi de obiectul acțiunii.

Consideră că instanțele ierarhic inferioare au încălcat esențial normele de drept material și normele de drept procedural, adică nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, și anume: art. 6 și art. 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 20, art. 26 alin. (1) din Constituție, art. 96, art. 121-122 alin. (1), art. 130, art. 118 alin. (1), art. 183 alin. (2), art. 239, art. 240 alin. (3) CPC, art. 11 lit. h), art. 1422-1423 Cod civil, art. 1 alin. (2), art. 14, art. 17 alin. (1) lit. a) al Regulamentului „Cu privire la vechimea în muncă în specialitate” din 26 ianuarie 2004, aprobat de Ministerul Sănătății al RM.

Menționează că instanțele ierarhic inferioare au aplicat eronat legea care nu trebuia să fie aplicată, și anume art. 17 alin. (1) lit. b) din Legea contenciosului administrativ, în parte curgerii termenului de 30 de zile de la data expirării termenului prevăzut de lege pentru soluționarea unei astfel de cereri.

Consideră că concluziile instanțelor ierarhic inferioare precum că cerințele reclamantului privind includerea perioadei de studii postuniversitare de rezidențiat în vechimea în serviciu sunt înaintate cu omiterea termenului prevăzut de lege, adică de 30 zile sunt eronate.

Deoarece acțiunea este declarată în termenul stabilit de lege, recurentul fiind înștiințat despre refuzul de soluționare a cererii sale din 09 iulie 2012 doar la 25 aprilie 2013 și luând în considerare faptul că acțiunea a fost înregistrată în cancelaria instanței la 23 mai 2013.

La fel, consideră că urmează a fi apreciate critic concluziile eronate ale instanțelor ierarhic inferioare precum că acțiunea este tardivă în sensul depunerii acesteia la 23 mai 2013, cu omiterea termenului special de prescripție extinctivă de

30 de zile, ce a început a curge din data de 08 august 2012 - data expirării termenului de 30 de zile pentru soluționarea cererii prealabile din 09 iulie 2012.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei instanței de apel din 14 ianuarie 2014, în termen la 21 ianuarie 2014.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Dumitru Atamanciuc, reprezentat de către avocatul Roman Aronov nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Dumitru Atamanciuc, reprezentat de către avocatul Roman Aronov, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a

considera recursul declarat de Dumitru Atamanciuc, reprezentat de către avocatul Roman Aronov ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Dumitru Atamanciuc, reprezentat de către avocatul Roman Aronov se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Vera Macinskaia

Ion Vîlcov